

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

91. szám.

Pest, június 29. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldu-nasor, Piaristák épülete) 1-ső júli-ustól pedig országuton Kunewalder-házban a kiadónál, vidéken a k. pos-tahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Bu-dapesten házhordással 5 ft. Vidék-re postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak hely-ben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábo-zott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetünk.

Pest június 29.

Ma, szerte a városban, villámgyorsasággal rohan a hír: hogy Kossuth a ministeriumból kilépett. —

És mi fog ebből következni?

Az, hogy annyi idő alatt, mennyi kell, hogy e hír megfussa az országot, a nemzeti párt Kossuth zászlója alatt egy tömegbe gyűl össze.

A radical politica e percziől veszi valóul kez-dét. —

A boldog boldogtalanokból összecompingált ministerium a nemzeti gyűlés közeledténél már árnyékára is öszeroskad.

Nem mintha, a választásokban, a ministeri párt netán kevesebbé volna. Erről a legtávolabb-ról szó sincsen.

De hát miért?

A ministerium érzi, hogy a nemzetet mystifi-calta, érzi, hogy a követek őket, ha majd elő kell adniok mit tettek, miként jártak el, tökéletesen másféle embereknek fogják találni, mint a minők-nek őket a távolban képzélek.

A viták alatt tömegben fognak előtűnni a rettentő hátramaradások a félszeg intézkedések, melly működéseiknek minden ágazásaiban mint fekete vonal szétterjednek.

Kossuth visszalépett!...

Hanem a nemzet ezerszeresen hamarabb mint sem gondolnók, tömegestől fog hozzá folyamodni s ő a haza másodszeri szabadítója leend.

Örök gyalázat legyen rajtunk, kik e lapot szerkeztjük, ha e szavakban hízleogni akartunk.

Mi igényt tarthatunk olvasóinknál arra, hogy lapjainkra e lelki szennyet senki sem fogja rá mondani

Mi Kossuth ellenében, a múlt országgyűlési győzelem fénykorában is egy doctrina miatt erőnk-höz képest élesen felszólaltunk.

És ezen utat, midőn netán arra jönne a kér-dés, folytatni fogunk.

De most nem a doctrinák ideje van. Most nem arról van szó, mikint rendeztük magunkat: mi történjék nálunk, jöjjön-e vissza lélekgyötrő kinaival a régi rendszer, állítsunk fel dinastiai absolutismust alkotmányos monarchiát, vagy in-kább legyen dictatorság, kiáltassék ki a republi-ca...

Most mindezekről szó sincsen. Itt egy kérdés van, hogy legyen-e tovább is Magyarország!

És midőn így tétetik fel a kérdés, azon pilla-naiban a jelen uralkodó politika ol van ítélve. — Köröttünk az ellenség, mint tenger árad, és mi kétségbe esve látjuk, hogy a legdrágább idő, mely-lyet a sors nagy kedvezése azért adott, hogy ma-gunkat erősítsük, hogy temérdek szunnyadó crön-ket kifejtsük egy nappal a másik után gyorsan to-lik el felettünk.

Hogy a magyar, e legszebb, legeredetibb, őszintébb és becsületesb faj a felette uralkodó gyámoltalan politika miatt perczenként inkább ki van téve, hogy a nemzetek sorából dicsőségtelen-nül kitöröltsék.

Dicsőségtelenül, mert minket nem ismernek. Szép népünket, Europa csak az osztrákok fekete sárga színén keresztül látta mindeddig.

Elenyészne, s nemzetünk sirja felett a né-pelek emlékezetének lámpája sem virasztana.

A nemzetgyűlésben, ám tartozanak a köve-tek bárunelly párthoz: ez ki fog tűnni.

Nem lesz párt; a ki csak magyar, így fog érezni. —

Nagy botránkozással értesültünk, hogy több helyütt, különösen legujabban Veszprém megyé-ben a város ködi k. posta hivatal lapjainkra az elő-fizetést elfogadni nem akarta.

Lapjaink a törvénytől kívánt terhes feltétele-ket annak idejében pontosan teljesítették.

Azért jognak van felszólítani a kereskedelmi ministert, hogy e csufós visszaélést, melly külön-ben is a legsértőbb gyanúsításokra adhat alkalmat, azonnal megszüntetni sziveskedjék.

E sorokat mint folyamodványt az illető minis-ternek írásban is benyújtottuk.

Éljen a sajtószabadság! —

Ezt kiáltja ma uton utfélen mindenki.

Csak egy kivétel van, — s ez báró Baldacci, nemzetörsegi parancsnok, vagy más efféle.

Báró Baldacci a honvédeknek formaliter meg-titotta, hogy a pesti önkénytes tűzerek, ügyeik-ről a lapokba írni ne merészkedjenek.

Ahá... a kormányi politika, és eljárás vé-delmére már a censurához kell folyamodni.

Éljen a sajtószabadság.

Pest jun. 29.

A pestvárosi öt követ választása julius másodi-kára halasztatott, mi által sokakban azon balhie-delem keletkezett, miszerint a ministerium a nem-zeti gyűlés megnyitását is vagy két héttel hátrább tette volna.

Nem biz az. Hanem a pestvárosi választók ab-ben biznak, hogy a régi táblabírói modor szerint a megnyitás a kitűzött nap után harmadnapon fog megtörténni.

Csak nehezen vetkeztük le a régi poros me-zet. Tán még olyanok is vannak közöttünk, kik azt hiszik, hogy lesznek kegyelmes királyi pro-positiók is?

Az országban a választások legnagyobb rész-ben e jelen hétben történnek.

Az eddig közlötteken kívül egyenes tudósítá-saink vannak:

Beregől: Itt a tiszaháti kerületben pápista és kálvinista párt volt. Kálvinista jelölt Lónyai Meny-hért, pápista Eötvös Tamás. A kerület kilencz tí-zedrészének tornyain az éber kakas ül. A győz-clem a kálvinista párté. Nem nagy dicsőség az el-választottnak. Eötvös Tamás 299 szavazatnyi ke-vesebbé maradt. — Szavaztak mindössze 2141-en.

Kecskeméten, miután Kossuth Lajos Pest vá-roának adta szavát s itteni megválasztását el nem fogadta: új követ: Karika Pál tanár, radical gondolkozású férfi.

Győr városa dicsően producálta magát, mi an-nál nevezeteseb, minthogy az utóbbi tisztújításon a tisztviselőket a reakció szellemében választotta, s most ime nagy meglepetésünkre követté: Lukács Sándor radical ifju lett.

Hanem Makó városa mint tegnap bővebben mondtuk, ugyan csak megette a szarkot, soha, mig a világ, Bánhidu megválasztásával magyar város nagyobb csizmadia nem fogott.

Különbén Makó város Aradról kapta a zavaros vizet, szegényeknek a Maros hozta meg a gonosz levegőt. —

Igy állnak dolgaink. Az ország betegsége felett consilium hivatik egybe, mert a házi orvosok limonadja és mandolateje nem használ. Azért vizsgálzzanak a nemzet család tagjai, hogy a consiliumba próbált orvosokat, merész és határozott felfogású férfiakat küldjenek, kik radicalis gyógyító szerekről rendelkezzenek.

És itt visszatérünk a lipotvárosi választásra. Szerettük volna, ha Kossuth egy vagy más város részre nézve nyilatkozott volna már előre, sőt épen nem találtuk volna különösnek, ha ő lép fel valahol világosan. Ez oly eljárás, melyet az angol ministerek is követnek s mely épen nem derogál senkinek is. Kossuth neve nemcsak a vidéken de itt a fővárosban is köpenycgál használtatik, más népszerűbb nevek kijátszására.

A becsületes mint leendő szándoku egyiránt Kossuthot élteti. Amaz, mert így van meggyőződve, ez pedig, mert míg az országosan tisztelt név felemelésével, más szabadelvű, de Kossuth ellenében fellépni nem akarókat, visszalépet, egyszersmind a szavazatokat megosztja, már pedig csak illy divide poliáival küldheti embereit.

Pénzügyminisiterünk neve három városrészben játszik. A bel- libet- és terézváros fogja őt kihetőleg elválasztani, néki már tisztában kell lenni magával, hogy melyiknek ajánlatát vállalja el, mert azok comicus gondolat, — mit ha jól emlészünk Nádosai polgártárs említett fel — mely szerint Kossuth alkalmosnak kocakavattal fog a három közt választani, csaknem fog hitre vergődni.

A Kossuth utáni kijelöltek közt Irányi Dani említettik első helyen, s ha a pénzügyminisiter a belvárost vállalja el, úgy Irányi a Lipótból lesz megválasztandó, és megfordítva.

Mi örvendünk e kijelölésnek, s még inkább fogunk örvendeni megválasztatásának.

Irányi nemcsak a martiusi napok óta ösmertes; szabad elvűsége, ifju lelkesűtt hazaszeretete már régibb keltű. A martiusi napokban egyike volt azon első keveseknek, kik a mozgalom kerekének első fordulásánál, megindításánál ott voltak, midőn hátok megelt még nem állott egy ezerekből álló tömeg. Ez szolgáljon lelke elhatározottságának tanuságaul.

Irányi szóta ministerialis hivatalba lépett, s mint kibocsátandó proclamatiojában is kifejtendi a ministerium iránt bizodalommal van.

Mi a ministerium eddig követett politikája iránt a legkisebb bizalommal sem vagyunk, s így Irányi barátunkal e részben egyet nem értünk, de azért ígérletében, mely szerint meggyőződését a bizalomnak alárendelni soha nem fogja, mi teljesen megnyugszunk, mint olyan ember szavában, ki szavának eddig elő ura volt.

Irányinak a főbb kérdések iránt elhatározott véleménye van. A két kamarai rendszer megállhatatlansága, centralisatio, demócratai alapu monarchia stb. proclamatiojában világos kifejezésekkel érintve.

Ezért mi őt — bár lapunk némelly elveiben nem osztozik is — minden velünk rokonszellemlű és gondolkodása választóknak a legközelebb ajánljuk.

Éljen Kossuth a belváros képviselője!

Éljen Irányi a Lipótváros követe!

Csernaton.

Szatmár megyéből.

Szatmárban — úgy kezd teremni a nagy ember, mint meleg eső után a gomba, a többi nagy nevek között van itt egy ember: Marinkás Jánosnak hívják, fori utriusque advocatus. Ezen érdemes egyénnek édes apja oláh pap volt, de azért eddig ha valaki oláhnak mondotta, megölte volna őt, marcius óta egyszerre eszébe jutott, hogy ő oláh, s ezt az óta fenszóval profiteálja ecco il piccolo Nopcsa!

Notabene: hogy ezen embernek az a szerencsése van, hogy bármint csáp hadar, egy nyelve sem tud jól, azonban ő mind e mellett egyszer csak elhatározta, hogy ő nagy ember, és pedig nagy oláh ember lesz.

A napokban nagyon furcsán járt, az aranyos medgyesi választókerületben követ jeleltél fel akart lépni, az oláh választók közt azonban egy másik jelölt, ki azon nyelveket, melyeket tud jól, beszél, be akarta őtet az új oláhot az oláh választóknak oláhu mutatni, de a mi Marinkásunk megérezte a safránillatot, és jobbnak látta szépen lecsücsülni. De azért más felől azóta is a mi új oláhnunk mindent elkövet, hogy nagy embernek tartassák, például a tegnapi gyűlésben is a krassói kerületben követválasztás elkezdhetése előtt a magyartalan magyarokat gyilkoló sváb, és oláh ügyfeleit ösmertes ékes szóhasával pártfogása alá vette, s az alispánt, ki a verengzést élte veszélyeztetésével megszüntette berkocsisi, s bécsi phrasissokkal illette, épen illy kimélettel bánt Darvay Ferencz választási elnökkel is. Akadt ember azonban, ki hirtelenében eltanulván dialecticáját, őtet szemtelen hazugnak, s több másnak nevezte. Ezen lovagias új oláh ur, ki egy nyelvet sem tud zsebére rakta, mint tulajdonát.

Ezeket csak azért kívánom érinteni, mert az említett érdemes új oláh ur most a krassói kerületben, hol minap a gyilkolások miatt választás nem történhetett, követjelöltül akar föllépni. S kérdi polgárszerkeztő, ki követje? megsugom: a venerabilis clerusi; de ezt titokban mondom, mert a venerabilis clerusé feje itt Hám János szatmári püspök sz. Jobi apatur etc. etc. ő excellentiája.

Ezeket továbbá azért is emlitem, hogy be legyen követ ur Magyarország törvényhozásának mutatva. —

Evviva il piccolo Nopcsa.

Többen.

Nimosák.

— Van Pesten egy vén major, ki nem tud ugyan magyarul, de annál ügyetlenebb. Hadügyminisiterünk kiösmervén emberét, — tudára adá, hogy megszünt major lenni. Ez ellen protestált mert őt a palatin tetle azzá. Jól van — mondá a minisiter — sie können Major bleiben, aber Bataillon geb ich ihnen nicht! — És így ön. A magyarul nem tudó, de annál ügyetlenebb vén major az önkéntesek elmenetekor ugyanesak fogadott a nyereg kádjába, pedig a szegény ló oly jámborul és lassan lépegetett, mintha hivatalt kapott volna valamelyik ministerialis olban; szerencsétlen voltna commendirozni is, de „es is halt nicht gängen.“ — Azt beszélük, hogy a major ur meg-

mutatni akarván a hadügyminisiternek, hogy néki csak azért is lesz bataillonja, egy egész ezredet — vásárolt — a váczi utszai játékos boltban s szemtanuk állitják, hogy a major ur ezredében a legszabb rend uralkodik, s katonái a legkisebbé sem zugolodnak a német szó ellen, mert nincs kokaróájuk. Ha jól értesültünk, legnap major ur, négytőgben felkötött katonához egy ékes proclamatiót tartott, melynek, czélja volt őket a legközelebbi parade fontosságáról meggyőzni; a szónoklat azonban kellemetlenül szakasztott félbe, mert egy kuvasz a kerek aztal lábához dördölözvén, az egész ezred arozrabukott, de szerencsére egyiknek sem — indult meg az óra vére. Gross! Gross! ist deine Nahme oh John Lackland! oh Johannes sine terra! oh Major sans bataillon!

— A zöldfa-utcában pár napok előtt a tout prix illirt akartak fogni, s csizmadiat fogtak. Egyébiránt az egész illir-kergetést csak egy jól-talált esetnek tulajdonitják, melyet egy ifju szerelmes gondolt ki, hogy a zaj által a lakókat ablakukhoz csalván, imádoztjának hasonlíthatlan szeméit láthassa. A zöldfa-utczai némelly szemek látásáért mi sem borzadnánk egy kis kiváltól.

Csernaton.

Pest jun. 28.

Ö. Hova ballag, polgártárs?

En. A magas ministeriumhoz, egy kis alacsony hivatalért.

Ö. Hahaha hehehe!

En. S mi van abban nevetni való?

Ö. Hehehe! Na menjen ön egy tappot sem, hiszen csak polondítás az egész.

En. Hogyhogy?

Ö. Hát azt gondolja ön: hogy nincsenek már rég megválasztva? — még a futárok is.

En. (Boszónkodva) Polgártárs rágja meg a szót illy vád csak a hécsi camarillát illetheti, nem a marciusi magyar ministeriumot. A híres tábla-író-törvény az ujan rendszeresített hivatalokra nem alkalmazható; a csöd eszméje szent: itt exhibitálnokokra, rokonokra tekintet nem lehet. Győzőn a mi jobb.

Ö. Van-e önnek tekintélyes patronusa?

En. Itt vannak bizonyitványim.

Ö. Hagyja el ön. Az csak mind tudomásul vétetik, —

Csak képzelje: kétszáz egynehány folyamodvány, s hozzá vagy négyszáz melléklet, összesen hatszáz és egynehány darab, hogyan a manóba kívánja ön, hogy azt mind átolvassák.

En. A ministeriumnak kötelessége, ha mindjárt hatezer volna is; különben a csöd hirdetés csak satira volna.

Ö. Mondom, fogjon ön egy patronust, vagy térjen vissza, mert hiában fárad.

En. Nekem nem kell patronus; én író vagyok.

Ö. Micsoda? ön író? azt ne mondja ön, mert csak egy lőtte meg magát; hiszen futászik róla, hogy a „marcius“-nak is dolgozó társa. Adieu író polgártárs, adieu hivatal!

En. 200 folyamodó s 30 hivatal. Adieu!

Rónai.

H i r d e t é s e k.

Most jelent meg Népszava Istenszava.

Irta
Táncsics Mihál
Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvárusnál.

A magyar nevelési társaság korszerű kötelességet vél teljesíteni a szeretett haza irányában, midőn a kitűzött pályakérdésre érkezett munkáskát illy czim alatt: „Testvéri szózat a néptanítókhoz“ a közönségnek átadja. Szerzője Németi Imre. A három és egy negyed ivnyi füzetke sok czélszerű s hasznos dolgot említ fel tömört rövidséggel, miért is azt minden rendű olvasóknak, de különösen a városi és falusi néptanítóknak figyelmébe, s illetőleg a hatóságoknak, a néptanítók közti terjesztés tekintetéből ajánlani kedves kötelességemnek ismerem. Ára 10 p. kr. Kapható Magyar Mihál könyvboltjában.

Ney Ferencz.
a m. nev. társaság elnöke.

A zsidók polgárosítása ok- s czélszerű

Röpirat, írta Róth Herman. Ára 40 kr. pp.

Ezen a sajtó által már megdicséért röpirat mind azoknak igen ajánlható, kik a zsidókérdéshez tartozó közép- s ujabbkori történetben bővebb tudomást akarnak szerezni, annak főbb vonásai az illető könyvekből merített s eredeti azaz latin, német s francia nyelvben meghagyott adatokban itt közölve lévén.

(6) Előfizetési Felszólítás.

A „Funfkirchner Zeitung“ nevű pécsi német (sp, melly oly rövid idő alatt is igen nagy párt fogásban részesült, július 1-ső napjától kezdve hetenként háromszor jelenedik meg, és pedig ha rendkívüli körülmények kívánják, melléketekkel.

A szerkeztőségnek fáradhatatlan igyekezett után, sikerült nemcsak az egész alduna-vidékről hanem Tót-, Horvát-, Dalmát-, Austria-, Török-Görög- és Olaszországokból is munkatársakul a

legjelesebb férfiakat megnyerni; és így e lap olly szerencsés helyzetben van, hogy a monarchia minden részéből a leggyorsabb, érdekesebb közleményeket adhatja.

Előfizetési díj helyben Pécsen évnegyedenként 2 p. ft, postán nyomtatott borítékban szétküldve Magyarország és a mellék tartományokra nézve 2 ft 24 kr. p. p.

Előfizethetni Pécsen a szerkeztő hivatalban mint szinte a könyvkereskedésekben is, egyébutti pedig Magyarországon és Ausztriában minden felelős postahivataloknál.

Hirdetések is vétetnek fel, hasábjától, — apró betűkben — 2 p. krt számítva.

A felvett iratok nyomott ivétől 20—40 pft tiszteletdíj fog fizettetni.

Szintugy egy melléklet is „Pécsi Tárogató“ czim alatt az előfizetők arányához képest fog ezen lap mellett megjelenni.

tulajdonos és felelős szerkeztő
Neuwirth E. A.

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus
20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
„ „	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
„ „	személyvonat délután 2 ór
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra
	45 percz.
„ „	Személyvonat reggeli 6 óra
	25 perczkor.
„ „	Személyvonat délután 2 óra
	15 perczkor.

Pestről Vácze felé	reggel 6 óra 30 percz.
„ „	délután 2 óra 30 „
„ „	„ 5 „ 30 „
Vácze ről Pest felé	reggel 8 órakor
„ „	délután 4 „
„ „	„ 7 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győrreli közlekedéssel.

Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, június 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzessel történik.

Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösek Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösek Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

Orsovába minden kedden.

B. A. Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

Szegedre: minden szerdán és szombaton.

Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Az első cs. kir. szah. dunagőzhajózás társaság főgynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Reimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.